

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobců: a) K. G.
b) nezl. A. A. G.
zastoupen matkou K. G.

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra,**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-1067/ZA-ZA11-P15-2022 ze dne 31. 5. 2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Řízení před správním orgánem

- 1. Žalobci (matka a její nezletilý syn) podali dne 5. 12. 2022 druhou (opakovanou) žádost o udělení mezinárodní ochrany. Žádosti žalobkyně odůvodnila tím, že se do Ruska nemohou vrátit kvůli válečnému konfliktu na Ukrajině. Manžela žalobkyně (otce nezletilého žalobce) spolu se starším synem (bratr žalobce) by odvedli do armády.

V Dagestánu probíhá mobilizace a povolávají všechny. Rovněž přetrvávaly problémy, které již žalobci měli. Lidé se jich pořád ptali, kde se nachází manžel žalobkyně.

2. Žalovaný zastavil řízení o této žádosti podle § 25 písm. i) zákona o azylu, jelikož ji vyhodnotil jako nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) téhož zákona. O azyl žalobci požádali již podruhé, poprvé tak neúspěšně učinili 19. 7. 2017. Důvod aktuální žádosti byl stejný – přetrvávající problémy rodiny v Rusku. Obavy z povolání manžela žalobkyně a staršího syna k výkonu vojenské služby z důvodu války na Ukrajině se netýkaly přímo žalobců, a tudíž nešlo o důvody azylově relevantní. Nejednalo se tak o novou skutečnost odůvodňující věcné posouzení žádosti.

II. Řízení před soudem

3. Proti tomuto rozhodnutí žalobci brojili žalobou. V ní navrhli, aby soud spojil řízení o jejich žalobě s řízením o žalobě manžela žalobkyně (věc vedena u KS v Plzni pod sp. zn. 16 Az 15/2023) a žalobě staršího syna (věc vedena u KS v Plzni pod sp. zn. 16 Az 14/2023), neboť žaloby spolu věcně souvisely. Žalobci měli za to, že pokud by byla udělena doplňková ochrana manželovi žalobkyně, měla by být udělena podle § 14b zákona o azylu i žalobcům. Dále žalobci citovali obsah žaloby ve věci manžela žalobkyně, který by byl spolu se starším synem při návratu do Ruska nucen narukovat do armády a bojovat na Ukrajině. Tím oběma hrozila smrt, ale i podíl na válečných zločinech. Tímto nebezpečím byli nepřímo ohroženi i žalobci.
4. Žalovaný považoval žalobu za nedůvodnou. Žalobci převážně poukazovali na důvody odvozené od manžela žalobkyně a staršího syna. Tyto důvody však nebyly azylově relevantní, a to již z důvodu, že se netýkaly přímo žalobců. V případě žalobců bylo vyloučeno, že by byli povoláni k výkonu vojenské služby, což ani nikdy netvrdili. Žádostmi manžela žalobkyně a staršího syna se žalovaný zabýval v samostatných řízeních.

III. Posouzení věci

5. Žaloba není důvodná.
6. Podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1. Podle § 11a odst. 1 téhož zákona platí, že ministerstvo u opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany nejprve posoudí její přípustnost, a to, zda *uvvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění*, které nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a *svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12* nebo, že *mu hrozí vážná újma* podle § 14a. Neuvede-li žadatel takové důvody, ministerstvo řízení o žádosti zastaví (rozsudek rozšířeného senátu NSS č. j. 3 Azs 6/2011-96 ze dne 6. 3. 2012, č. 2642/2012 Sb. NSS).
7. Opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany tedy neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jejím hlavním smyslem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího řízení (rozsudek NSS č. j. 9 Azs 5/2009-65 ze dne 11. 6. 2009).

8. Důvod popsaný k opakované žádosti o mezinárodní ochranu z roku 2023 žalobci uvedli již při podání první žádosti v roce 2017: přetrvávající problémy rodiny v Dagestánu. V tomto ohledu nejsou skutečnosti uváděné žalobci nijak nové.
9. Uváděli-li žalobci, že novou skutečností je agrese ruské federace vůči Ukrajině a s ní spojená hrozba, že manžel žalobkyně a starší syn budou povoláni k výkonu vojenské služby, nelze jim přisvědčit. Vojenská služba ani samotná bezprostřední účast na bojových operacích nejsou důvodem pro udělení mezinárodní ochrany. Nepředstavují totiž ani pronásledování, ani vážnou újmu. Je naopak mezinárodně uznávanou povinností občana vůči jeho státu. To v zásadě platí i v případě výhrady svědomí, neboť za takové situace lze sice uvažovat o tom, že vojenská služba zásadně nemá být povinností, její vynucení však nepředstavuje pronásledování ve smyslu § 2 odst. 4 zákona o azylu či vážnou újmu ve smyslu § 14a odst. 2 téhož zákona. K tomu by musely přistoupit další okolnosti, jako například zpřísněné tresty pro odpírače vojenské služby z náboženských důvodů nebo předpoklad závažného a systémového porušování mezinárodního práva při bojových operacích (srov. např. rozsudky NSS č. j. 5 Azs 158/2015-24 ze dne 17. 12. 2015, č. j. 2 Azs 17/2012-44 ze dne 7. 8. 2012, č. j. 5 Azs 4/2004-49 ze dne 29. 3. 2004).
10. V této souvislosti lze uvažovat nad tím, že *prima facie* hrozí nebezpečí pro kombatanaty Ruské federace, kteří se mohou (musí) podílet na páchání zločinů podle mezinárodního práva. V tom jde o novou skutečnost oproti situaci předchozí žádosti o mezinárodní ochranu. Podstatné však je, že tyto skutečnosti se přímo nedotýkají žalobkyně ani jejího jedenáctiletého syna. Nelze z nich tedy dovodit, že tito konkrétní žalobci mohou být v Rusku vystaveni pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu či že by jim v zemi původu hrozila vážná újma podle § 14a téhož zákona. Tato nová skutečnost tedy *není relevantní pro žádost žalobců*.
11. Dotčení žalobců je pouze nepřímé v závislosti na osudu žádosti o mezinárodní ochranu, které podali manžel žalobkyně a její starší syn (otec a starší bratr žalobce). Tyto žádosti nejsou předmětem nynějšího řízení a v době rozhodnutí žalovaného i soudu jim nebylo vyhověno. Protože na tomto stavu by se nic nezměnilo ani s přihlédnutím k možnému výsledku v řízeních vedených pod sp. zn. 16 Az 14/2023 a 16 Az 15/2023, soud v nynější věci neměl důvod vyčkávat na rozhodnutí o žalobách manžela žalobkyně a jejího staršího syna.

IV. Závěr

12. Žalobci neuvedli žádné nové skutečnosti a žádné se oproti původnímu řízení ani neobjevily. Žalovaný tak po právu řízení o žádosti zastavil, neboť šlo o žádost nepřípustnou.
13. Z uvedených důvodů soud žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobci neměli ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 1. prosince 2023

Mgr. Jana Komínková
samosoudkyně

v zastoupení:

Mgr. Jan Šmakal v.r.
samosoudce